

EXPRES

ILUSTROWANY

 Nr 331 (1961)
 ROK VI

NIEDZIELA

Dnia 20 grudnia 1951 r. przybyła do Prezydenta RP Bolesława Bieruta delegacja górników Zjednoczenia Rybnickiego, która złożyła meldunek o wykonaniu planu rocznego w dniu 18.XII.51 r. przez kopalnię Zjednoczenia Rybnickiego.

Na zdjęciu: Prezydent RP Bolesław Bierut składa gratulacje przewodnikowi pracy górnikowi Markiewiczowi. W środku dyrektor Zjednoczenia Rybnickiego — J. Farny.

CAF

Druzgocąca argumentacja min. Wyszyńskiego

USA organizują dywersję w ZSRR i krajach demokracji ludowej

Sprawy, o których pan Mansfield wolał nie mówić

PARYŻ. — W KOMISJI POLITYCZNEJ ZGROMADZENIA NARODÓW ZJEDNOCZONYCH PRZEWODNICZĄCY DELEGACJI RADZIECKIEJ, MINISTER SPRAW ZAGRANICZNYCH ZSRR, A WYSZYŃSKI WYGŁOSIŁ 19 GRUDNIA BR. PRZEMÓWIENIE, W KTÓRYM PRZEDSTAWIŁ AGRESYWNĄ DZIAŁALNOŚĆ STANÓW ZJEDNOCZONYCH I ICH INGERENCJĘ W WEWNĘTRZNE SPRAWY INNYCH KRAJÓW.

Minister Wyszyński oświadczył: Obszerne przemówienie delegata USA, p. Mansfielda, który uczestniczył w przygotowaniu osławionej i haniebnej ustawy z 10 października br. przekonało prawdopodobnie wielu spośród tu obecnych o tym, że oskarżenie wysunięte przez nas wobec rządu amerykańskiego jest całkowicie uzasadnione.

Wszystko co powiedział pan Mansfield, mimo licznych wypaczeń faktów, insynuacji i oszczerstw wobec

Związku Radzieckiego i rządu ZSRR, potwierdza w pełni dwa fakty: bezsporny fakt, że rząd Stanów Zjednoczonych jest w najwyższym stopniu zaniepokojony tym, że wzrasta zagrożenie jego panowania — oraz fakt, że postanowił on wzmocnić

swą ingerencję w wewnętrzne sprawy innych państw.

Nawet to, co się dzieje na obecnej naszej sesji dowodzi, że Stanom Zjednoczonym, że rządowi USA, że monopolistom amerykańskim wysuwają się z rąk dzwignie nacisku na szereg krajów, które zaczynają zdawać sobie sprawę, iż ucisk przemocą amerykańską jest nie do zniesienia, które zaczynają protestować w tej lub innej formie i walczyć przeciwko temu uciskowi.

Przygwożdżone kłamstwa

Co usiłował nam tu dowieść przed stawiciel Stanów Zjednoczonych?

Mansfield nagadał mnóstwo bzdur o Związku Radzieckim. Lotnicy amerykańscy, którzy „niechcący” — patrzcie państwo! — pomylili marszrutę, znikają lub zostają aresztowani! To czczy wymysł, bo w rzeczywistości aresztuje się lotników, którzy jednocześnie spełniają rolę wywiadowców i szpiegów. Wywiadowcy i szpiegi rzeczywiście nie cieszą się w naszym kraju poważaniem, nie wyłączając amerykańskich i nasze ustawy żadnych wyjątków dla nich nie przewidują.

Tacy lotnicy podlegają aresztowaniu, są stawiani przed sąd, są skazywani i to nawet na najwyższy wymiar kary, zgodnie z naszymi ustawami.

Minister Wyszyński omawia obszernie sprawę aresztowania załogi amerykańskiego samolotu transportowego, który naruszył niedawno granicę rumuńską koło Casta Roszica oraz granicę węgierską koło miasta Gyula. Mówca przytacza szereg dowodów, świadczących niezbicie o agresywnych zadaniach, które mieli wykonać lotnicy USA.

W dalszym ciągu min. Wyszyński rozprawił się z kłamstwami Mansfielda na temat traktowania kores-

pondentów zagranicznych w ZSRR oraz na temat obywateli radzieckich, przebywających za granicą. Mówca przygwożdżył oszczerce twierdzenia delegata USA, jakoby „setki tysięcy obywateli ZSRR odmówiło powrotu do kraju” i wykażał na faktach, że to władze państw zachodnio-europejskich uniemożliwiły repatriację obywatelom radzieckim.

(Dalszy ciąg na str. 2)

Marszałek K. Rokossowski udekorowany przez Prezydenta R.P.

Orderem „Budowniczych Polski Ludowej”

WARSZAWA. — DNIA 22 GRUDNIA BR. W BELWEDERZE, PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ UDEKOROWAŁ MINISTRĄ OBRONY NARODOWEJ MARSZAŁKĄ POLSKI KONSTANTEGO ROKOSSOWSKIEGO ORDEREM „BUDOWNICZYCH POLSKI LUDOWEJ”.

W uroczystości uczestniczyli członkowie Biura Politycznego KC PZPR, członkowie Rady Państwa, członkowie rządu z prezesem Rady Ministrów J. Cyrankiewiczem na czele, prezes Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego, Marszałek Sejmu Ustawodawczego RP. Władysław Kowalski, prezes Komitetu Centralnego Stronnictwa Demokratycznego wicemarszałek Sejmu Ustawodawczego RP. W. Barcikowski oraz przedstawiciele generalicji Wojska Polskiego.

Wręczając odznaczenie Prezydent Rzeczypospolitej podkreślił wybitne zasługi Marszałka Konstantego Rokossowskiego położone w walkach o wyzwolenie Polski spod okupacji hitlerowskiej oraz jego wielkie osiągnięcia w pracy nad umocnieniem sił Wojska Polskiego.

Dziękując za odznaczenie Marszałek K. Rokossowski zapewnił oby-

watela Prezydenta, że nie będzie szczędził sił w dalszej służbie dla obrony zdobyczy mas pracujących, na straży Polski Ludowej, na straży pokoju.

„Kujbyszewhydrostroj” wykonał roczny plan robót

MOSKWA. — Załoga „Kujbyszewhydrostroj” złożyła zwycięski meldunek o przedterminowym wykonaniu rocznego planu prac budowlano-montażowych.

W roku 1951 z wykopu, w którym mieścił się będą fundamenty kujbyszewskiej elektrowni wodnej wydobyto — 1.100.000 m sześć. ziemi. Na terenie budowy oddano już do użytku kilka fabryk pomocniczych. Zbudowano 216 km linii przesyłowej wysokiego napięcia, ułożono 170 km torów kolejowych, które połączyły tereny budowy z Kujbyszewem i innymi miastami.

PREMIE DLA PRZODUJĄCYCH PRACOWNIKÓW

Łódzkie Zakłady Garbarskie należą do tych przedsięwzięć przemysłu skórzanego, które realizując zobowiązanie podjęte w lutym br. na Ogólnokrajowej Naradzie w Łodzi, wykonały plan roczny do dnia 30 ub. m.

Ostatnio odbyło się w tych zakładach uroczyste wręczenie premii, przyznanych przez ministra Przemysłu Lekkiego przodującym pracownikom za przedterminowe wykonanie planu.

M. in. kierownik garbarni Nr 2 w Łodzi, Henryk Łyżwa, oraz robotnik Wł. Pabis otrzymali po 700 zł.

W garbarni pablanieckiej, kierownik, Jerzy Długolecki oraz robotnicy Fibich i Fran Kwieciec otrzymali premie w wysokości od 500 do 700 złotych.

PASMANTERIA ŁÓDŹ — POLUDNIE WYKONAŁA PLAN!

W dniu 20 bm. wykonały roczny plan produkcyjny Zakłady Pasmanteryjne Łódź — Południe. Do osiągnięcia te-

Już 176 powiatów korzysta z ulg

WARSZAWA. — W dniu 21 bm. dalszych 8 powiatów przekroczyło granicę 90 proc. wykonania rocznego planu skupu zboża i zostało zwolnionych z miarek i odsypów.

Ogólna liczba powiatów, których chłopcy zostali zwolnieni z miarek i odsypów, wynosi obecnie 176.

Na froncie WALKI O PLAN

go sukcesu przyczynił się szczególnie tacy przodownicy pracy jak: Anna Kajzer, Wacław Dziągwa, Czesław Pawlak, Stefan Banasiak i inni.

Dzięki współwzrostowi pracy, wielozręczności, oraz licznie podejmowanym zobowiązaniom załoga Pasmanteryj Łódź — Południe poważnie obniżyła koszty własne w stosunku do ubiegłego roku. Przez zastosowanie nowego systemu oszczędnościowego im. Korabelnikowej zaoszczędziła ponad 369 tys. zł.

OBNIŻYLI KOSZTY WŁASNE

Wykonać plan roczny na przeszło dwa miesiące przed

równaniu z rokiem ubiegłym, do czego w znacznej mierze przyczyniło się szybkie uuplynnianie wyrobów gotowych.

ŁÓDZKIE PDT WYKONAŁY PLAN GRUDNIOWY.

Powszechne Domy Towarowe w Łodzi wykonały dnia 22 bm. o godzinie 19 plan obrotów na miesiąc grudzień. O przedterminowym wykonaniu tego planu zadecydowała w pierwszym rzędzie stale uuplynniająca się, szybka i fachowa obsługa klientów. Przeciętny obrót na jednego sprzedawcę jest obecnie wyższy o 22 procent niż w roku ubiegłym.

Na szczególne wyróżnienie zasługują Henryk Koper — ekspedient działu weterinarii i Zofia Michałakowa — kierowniczka działu szkła i porcelany.

Personel łódzkich PDT ma również poważne osiągnięcia w zakresie oszczędności. Wystarczy tu nadmienić, że te gorące koszty handlowe w tym przedsiębiorstwie zostały obniżone o 18,5 procent w porównaniu z rokiem ubiegłym.

Narody budujące socjalizm złożyły hold J. Stalinowi

WARSZAWA. — Polski świat pracy uczcił 72 rocznicę urodzin Józefa Stalina licznymi zobowiązaniami produkcyjnymi, mającymi na celu przyspieszenie wykonania rocznych planów produkcyjnych. Wiele z tych zobowiązań zostało już zrealizowanych.

21 grudnia odbyły się w zakładach pracy, klubach, świetlicach, szkołach i uczelniach uroczyste akademie na cześć Józefa Stalina.

PRAGA. — W 72 rocznicę urodzin Stalina odbyła się w Pradze uroczysta akademie, na której przemówienie poświęcone życiu i działalności Stalina wygłosił przewodniczący Komitetu Obwodowego KPCZ — Józef Kroznar.

Cała prasa czechosłowacka zamieściła artykuły wstępne poświęcone 72 rocznicy urodzin Józefa Stalina. W przededniu rocznicy urodzin Stalina odbył się w Pradze, w sali Filharmonii Państwowej wielki koncert.

BUDAPESZT. — Uroczyste obchodził naród węgierski 72 rocznicę urodzin Stalina. W Budapeszcie odbyła się uroczysta akademie, na którą przybyli przedstawiciele rządu i Węgierskiej Partii Pracujących.

W 72 rocznicę urodzin Stalina otwarto w Budapeszcie wystawę poświęconą życiu i rewolucyjnej działalności wodza mas pracujących całego świata.

BUKARESZT. — W całym kraju odbyły się akademie poświęcone rocznicy urodzin Józefa Stalina. W dniu tym masy pracujące Rumuńskiej Republiki Ludowej złożyły liczną meldunkę o przedterminowym wykonaniu i przekroczeniu planów produkcyjnych. W wielu zakładach pracy odbyły się wiece i masówki, które przekształciły się w wielką manifestację miłości narodu rumuńskiego do ZSRR i Stalina.

Wszystkie dzienniki zamieściły obszernie artykuły o życiu i działalności wielkiego Chorążego pokoju.

Przemysł maszyn rolniczych i dalsze zakłady wykonały plan roczny

Podniosły uroczystości w Żychlińskich Zakładach M-1

WARSZAWA. — Liczba zakładów pracy, które wykonały przedterminowo tegoroczne zadania produkcyjne, zwiększa się każdego dnia.

W dniu 22 bm. o wykonaniu rocznego planu produkcyjnego zameldował

CENTRALNY ZARZĄD PRZEMYSŁU MASZYN ROLNICZYCH, podległy Ministerstwu Przemysłu Ciężkiego. W bieżącym roku przemysł ten opanował produkcję szeregu nowych typów maszyn, jak np. siewników ciągnikowych 3-metrowych, sortowników motorowych do ziemniaków, kosiarek typu K-14 i plugów ciągnikowych łukowych.

O godzinie 1 w nocy, dnia 22 grudnia br. zakończyła realizację planu na rok bieżący

HUTA „ZYGMENT”.

Pierwsze w hucie wykonały plan załogi stalowni i koksowni. Źródłem osiągniętego sukcesu były przede-

wszystkim coraz szerzej stosowane szybkościowe wytopy.

22 bm., na 9 dni przed terminem, załoga

ZAKŁADU M-1 IM. WILHELMA PIECKA W ŻYCHLINIE,

wykonała plan produkcji na rok 1951.

Na uroczystości związanej z tym osiągnięciem oraz 30-leciem istnienia fabryki obecni byli przedstawiciele Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego i Centralnego Zarządu Przemysłu Maszyn Elektrycznych. Obecna była również szef misji dyplomatycznej NRD, ambasador Aenne Kundermann.

Rosną fundamenty pieca C w hucie „Kościszko”

KATOWICE. W hucie „Kościszko” prowadzone są prace przy budowie fundamentów nowego wielkiego pieca C. Po wykonaniu czynności przygotowawczych i robót ziemnych wykonano w rekordowym czasie 3 dni pierwszą część fundamentu o pojemności z górą tysiąca metrów sześć. betonu. Załoga zobowiązała się zakończyć budowę całego fundamentu do 25 grudnia br.

Szybkie tempo budowy fundamentu jest rezultatem zastosowania mechanizacji — transporterów, ruchomych rynien, sprawniej organizacji pracy i wzmoczonego wysiłku załogi, która w ciągu budowy pierwszej części fundamentu, znacznie przekraczała normy.

29 grudnia br. posiedzenie Sejmu Ustawodawczego

WARSZAWA. — Marszałek Sejmu Ustawodawczego RP. wydał w dniu 20 bm. zarządzenie następującej treści:

Posiedzenie Sejmu Ustawodawczego RP. odbędzie się w dniu 29 grudnia 1951 r. o godz. 10.

Studenci egipscy organizują oddziały partyzanckie

TEL AVIV. — Jak donosi dziennik kairski „Al Ahram”, w gmachu Uniwersytetu Kairskiego odbył się 20 bm. wiec 30 tysięcy studentów, którzy zegnali pierwszy oddział zbrojny młodzieży akademickiej, udający się do strefy Kanału Sueskiego w celu prowadzenia tam walki partyzanckiej.

30 tysięcy studentów — pisze dziennik — oświadczyło, iż gotowi są przełać swą krew w imię wyzwolenia ojczyzny z pet imperializmu angielskiego.

Rola Andersa i jego kompanów

w bandyckich planach bloku atlantyckiego

Z tajników „pokojoyej pracy” kongresu Stanów Zjednoczonych

(Dokończenie przemówienia min. Wyszyńskiego)

Usunąć wasze bariery — mówił min. Wyszyński — podnieście tę żelazną — naprawdę żelazną kurtynę, która dzieli naszych współobywateli od ich ojczyzny, naszych obywateli, internowanych w waszych obozach dla tzw. osób przesiedlonych w Niemczech zachodnich i w niektórych innych krajach, a przekonacie się wówczas, jak w wyniku kontaktu z wolnymi przedstawicielami Związku Radzieckiego te tysiące naszych siostr i braci podążą tłumnie do ukochanej ojczyzny!

Cóż mówił tu nam p. Mansfield? Nie mówił on nic o meritum sprawy, unikając starannie faktów, świadczących o wtrącaniu się Stanów Zjednoczonych w wewnętrzne

sprawy ZSRR i innych krajów. Mówił on natomiast zbyt wiele, o czym kto chce i usiłował dowiedzieć wszystkiego co nie dotyczy sprawy.

Zajmował się on właściwie wychwalaniem zdrajców i zbrodniarzy wojennych, nie mówiąc nic o meritum sprawy. Zajmował się on rzucaniem oszczerstw na Związek Radziecki.

Czy pan Mansfield wspominał choć słowem o tym, że ustawa z 10 października br. nie jest wymierzona przeciwko ustrojowi radzieckiemu, przeciwko państwu radzieckiemu, przeciwko rządowi ZSRR? Nie.

zentantów — przeprowadził rozmowę z innym kongresmanem, Kerstenem, autorem poprawki o 100 milionach dolarów. W rozmowie tej mówił on m. in. o utworzeniu formacji wojskowych liczących około 25 tysięcy ludzi w celu włączenia ich do

armii amerykańskiej, aby, jak się wyraził, Polacy, Węgrzy i inni wchodzili w skład formacji wojskowych, które mają wziąć udział w tzw. „obronnej” wojnie agresywnego bloku atlantyckiego przeciwko Polsce, Węgrom itd.

Anders i inni... oberwańcy

W rozmowie tej powoływano się jawnie na generała Andersa i na polski legion tegoż Andersa oraz wspomniano o konieczności utworzenia czegoś w rodzaju takiego legionu.

Na posiedzeniu komisji — cytując protokół z 25 lipca — Kersten oświadczył: „Sądzę, że byłoby bardziej skuteczne... aby ludzie ci wchodzili w skład formacji, które zostałyby uznane jako ich własne formacje...”

Vaurys: „Całkowicie się z panem zgadzam. Byłoby to znacznie oszczędniejsze niż włączenie ich do amerykańskich sił zbrojnych, których żołądki i koszty utrzymania są wyższe niż w krajach europejskich...”

A więc mało tego, że chcą kupić te „osoby przesiedlone” — lecz ponadto chcą kupić je za psie pieniądze, chcą na tym zaoszczędzić, ponieważ, jak mówią — żołnierzom amerykańskim trzeba ba płacić więcej, a tym oto... oberwańcom można płacić taniej. Wyrachowanie prawdziwie amerykańskie, a przy tym „demokratyczne” i „postępowe”.

Wydawnictwo „Congressional Records” z dnia 18 sierpnia br. przytacza oświadczenie p. Kerstena, który szczegółowo mówił o planach formowania najmniejszej armii zdrajców dla przygotowania kampanii przeciwko ZSRR i krajom demokracji ludowej. Kersten wspominał o garstkach dezerterskich i zbrodniarzy wojennych, wychwalając ich jako „potencjalną wolność”. Przytoczył on przykład armii zdrajcy Andersa.

Wiemy, proszę panów, że na porządku dziennym obecnej sesji Zgromadzenia Ogólnego figurowała kwestia projektu kodyfikacji zbrodni przeciwko pokojowi i bezpieczeństwu ludzkości. W tym projekcie kodeksu jest artykuł przewidujący, że stawia się poza prawem „prowadzenie lub popieranie przez władzę któregośkolwiek państwa działalności terrorystycznej w innym państwie lub też dopuszczenie przez władzę któregośkolwiek państwa do zorganizowanej działalności, zmierzającej do dokonania aktów terrorystycznych w innym państwie”.

Ta bardzo doniosła sprawa skodyfikowania zbrodni, wymierzonych

przeciwko pokojowi i bezpieczeństwu ludzkości, została umieszczona na wstępnym porządku dziennym Zgromadzenia, lecz następnie postanowiono ją odłożyć.

Mówca stwierdza, że odroczenie tej sprawy nastąpiło na życzenie Kerstena, którego zaalarmowała wiadomość, że delegacja amerykańska poprze ewentualnie ten projekt na

Zdemaskowane machinacje

Cóż to wszystko znaczy? Co znaczą te słowa Kerstena w oficjalnym dokumencie, zanotowanym w protokole Izby Reprezentantów, jeśli nie zarzut Kerstena pod adresem swych kolegów, że nierzetelnie traktują rozstrzygnięcie interesującej ich wszystkich kwestii. Kersten wyraża się tak:

„GADACIE O JAKICHŚ MA-NEWRACH PARLAMENTARNYCH, A TYMCZASEM TRZEBA URUCHOMIĆ TERROR. TRZEBA ZASTOSOWAĆ ŚRODKI SILNIE DZIAŁAJĄCE”.

Kersten nalegał w dalszym ciągu, ażeby zdjęto z porządku obrad VI sesji Zgromadzenia Ogólnego wspomniany wyżej projekt kodyfikacji zbrodni przeciwko pokojowi i bezpieczeństwu, potępiający dywersyjną działalność terrorystyczną jednego państwa przeciwko drugiemu państwu. I wiemy, że projekt tego kodeksu został rzeczywiście zdjęty z porządku dziennego za pomocą środków zastosowanych przez delegację USA przy współdziałaniu delegacji innych krajów, należących do bloku atlantyckiego.

DRN Łódź-Północ zbiera się w dniu 28 grudnia

W dniu 28 grudnia br., w świetlicy ZZPG, przy ulicy Limanowskiej 106, odbędzie się VI sesja Dzielnicowej Rady Narodowej Łódź — Północ.

Porządek dzienny przewiduje m. in. omówienie i zatwierdzenie planu pracy DRN Łódź — Północ na rok 1952.

obecnej sesji Zgromadzenia. KERSTEN WIDZIAŁ W TYM PROJEKcie PRZESZKODĘ NA DRODZIE DO REALIZACJI POSTANOWIENI USTAWY Z 10 PAŹDZIERNIKA. Przeprowadził on na ten temat konsultacje z przedstawicielami USA w ONZ, m. in. z Austinem.

Ale odpowiedź Austina — stwierdza mówca — nie upokoiła p. Kerstena. Oto co mówił Kersten na posiedzeniu Izby Reprezentantów z dnia 20 października według protokołu „Congressional Records”:

„Jednym z głównych celów realnego ruchu wyzwoleńczego — miał on na myśli ruch dywersyjny, o którym wciąż tutaj mówimy — jest szerzenie strachu wśród ludności. Nie można będzie osiągnąć wyzwolenia jedynie drogą propagandy i manewrów parlamentarnych.

To, co tutaj powiedziałem — zakończył minister Wyszyński swe przemówienie — wynika z mego dążenia do wyjaśnienia tej kwestii w całej pełni i do wykazania, że chodzi o problem poważny, o usunięcie tego, co rzeczywiście przeszkadza normalnym stosunkom między ZSRR a USA, gdyż postępowanie rządu Stanów Zjednoczonych i kongresu amerykańskiego świadczy o tak wrogim stosunku do Związku Radzieckiego i do krajów demokracji ludowej, że rząd radziecki nie może przejść nad tym do porządku bez protestu, bez żądania potępienia takich czynów i bez zwrócenia się do rządu Stanów Zjednoczonych ze stanowczym żądaniem, aby skasował tę niesprawiedliwą, szkodliwą i niebezpieczną ustawę — niebezpieczną przede wszystkim dla Stanów Zjednoczonych.

PARYŻ — W dniu 21 bm. w komisji politycznej Zgromadzenia Ogólnego toczyła się w dalszym ciągu dyskusja nad skargą Związku Radzieckiego na agresywne działania i ingerencje Stanów Zjednoczonych w wewnętrzne sprawy ZSRR i krajów demokracji ludowej.

Po dyskusji rezolucja ZSRR postawiona została pod głosowanie. Przeciwko niej głosowało 39 delegatów — wasił Stanów Zjednoczonych. Za rezolucją na dziecką głosowało 5 delegacji (ZSRR, Polska i Czechosłowacja). Wstrzymało się od głosu 11 delegatów (Burma, Egipt, Guatamala, Indie, Indonezja, Iran, Falestyn, Arabia Saudyjska, Syria, Jemen i Afganistan). Jeśli wziąć pod uwagę fakt, że 5 delegacji, usiłując uniknąć jawnego poparcia Stanów Zjednoczonych, nie brało udziału w głosowaniu — stanie się jasne, że przeszło jedna trzecia wszystkich członków Zgromadzenia Ogólnego nie chciała przyłączyć się do delegacji, które starały się zrzucić odpowiedzialność za Stany Zjednoczonych za agresywną ustawę, za ingerencje w wewnętrzne sprawy innych krajów.

Te znamienne wyniki głosowania wywołały zamieszanie w obozie amerykańskim.

Pogwałcili porozumienie z 1933 r.

A teraz oto pytam: „Czy naruszyliście porozumienie z 1933 roku”.

Tak jest, naruszyliście porozumienie z 1933 r. Jakże mamy dowody? Oto one!

Naruszyliście to porozumienie dlatego, że tworzyście grupy dywersyjne, podczas gdy w porozumieniu powiedziano: „nie tworzyć grup dywersyjnych”, subsydiujecie te grupy — przeznaczycieście na ten cel niemiałą sumę 100 milionów dolarów — podczas gdy w porozumieniu napisano: „nie subsydiować”, popieracie te grupy, podczas gdy w porozumieniu napisano: „nie popierać”, dopuszczacie te grupy na swoje terytoria, podczas gdy w porozumieniu napisano: „nie dopuszczać”. Pytam, czy jedno z drugim da się pogodzić? Uważamy, że nie, uważamy, że jeżeli takie są fakty, to w danym czasie naruszyliście porozumienie z 1933 r. i nie zwolnią was od odpowiedzialności za to żadne wykrety, żadna sofistyka.

Musicie ponieść za to odpowiedzialność, lub też musicie zmienić swoją politykę.

WSZYSTKO TO, CO MÓWIŁ TU TAJ PAN MANSFIELD, POTWIERDZIA W CAŁEJ PEŁNI OSKARŻENIE, KTÓRE WYTOCZYLIŚMY RZĄDOWI STANÓW ZJEDNOCZONYCH.

Chciałbym zatrzymać się na oświadczeniach samego pana Mansfielda i jego kolegi Vaurysa — dwóch członków kongresu — na oświadczeniach, które złożyli oni publicznie w związku z ustawą z 10 października br. na zwołanej specjalnie w tym celu konferencji prasowej. Mansfield i Vaurys oświadczyli, że istotnie ta ustawa przewiduje danie możliwości ludziom zbłądzić w wskazanych wyżej krajach (na leży nazywać ich wprost awanturkami) zjednoczenia swych wysiłków

z wojskami organizacji bloku atlantyckiego.

Całe zadanie autorów ustawy polega obecnie na tym, aby zorganizować zbrojną formację liczącą 25 tysięcy ludzi, aby przeksztalcić tych ludzi w „potężną grupę szturmową” i rozlokować ją w dogodnych punktach, by w odpowiedniej chwili uderzyć na Związek Radziecki. Czyż nie są to przygotowania do wojny?

Zwrócimy się z kolei do takiego dokumentu, jak protokół komisji spraw zagranicznych Izby Reprezentantów z 25 lipca, który odtwarza rozmowę z kolegą pana Mansfielda, kongresmanem Vaurysem. Otóż ten Vaurys, również członek delegacji amerykańskiej, również kongresman, również członek Izby Repre-

Lotnicy USA staną przed sądem za naruszenie granicy Węgier

BUDAPEST — W związku z tym, że rząd Stanów Zjednoczonych odrzucił żądanie Węgier w sprawie ukarania osób odpowiedzialnych za pogwałcenie przez samolot amerykański granicy węgierskiej, węgierskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych przekazało 21 grudnia br. misji Stanów Zjednoczonych w Budapeszcie notę w której czytamy m. in.:

Rząd Węgierskiej Republiki Ludowej uważa za całkowicie udowodnione, że samolot amerykański pogwałcił świadomie granicę węgierską.

Samolot amerykański, dokonając lotów nad terytorium węgierskim nie w celu przewożenia poczty, lecz w zbrodnym celu zrzutu na terytorium Węgier szpiegów i dywersantów.

Uwzględniając powyższe rząd Węgierskiej Republiki Ludowej oddaje pod sąd węgierski załogę samolotu amerykańskiego — kpt. Hendersona, kpt. Swifta, mechanika Duffa i radiooperatora Alberta Eleama jako osoby, które w zbrodnym zamiarze pogwałciły granicę Węgier.

Codzienna nowelka „Expressu”

J. Grille

Amerykański wydawca

Tak się zdarzyło, że na przyjęciu u kuzynów siedziałem przy stole z niejakim Hektorem Marwellem, redaktorem i wydawcą dziennika „Jest dobrze”.

Dziennik nazywał się wprawdzie „Jest dobrze”, ale chociaż drukował sążniste artykuły o morderstwach i umieszczał wspaniałe życiorysy naszych krajowych gangsterów szedł źle, ponieważ inne pisma miały zawsze o parę trupów więcej, aniżeli organ mister Marwella.

Muszę przyznać, że od najmłodszych lat marzyłem o tym, ażeby zostać dziennikarzem. Nic więc dziwnego, że siedząc przy redakcji uradowało mnie szczerze. Przez całą kolację, kiedy tylko pan Marwell wygłosił jakiegokolwiek słowo, nie posiadałem się z zachwytem.

— To bajeczne! To wręcz niesłychane! — wtórowałem mu z zapalem.

Przy czarnej kawie doszedłem do wniosku, że zdołałem już osiągnąć jego sympatię i że będę mógł wyświadczyć się przed nim z moich najskrytszych pragnień.

— Pan ma wspaniałą pracę, panie redaktorze!

— Tak pan uważa?

— Ach, dziennikarstwo jest szczytem moich marzeń!

— Więc dlaczego nie chce pan spróbować szczęścia w tej dziedzinie? — spoj-

rzył na mnie ciepło wydawca. — Niech mi pan przyniesie jakiś felietonik! Mimo tak młodych lat zradza pan niezwykłą bystrość umysłu i inteligencję. Jestem pewien, że będzie z pana dziennikarz pierwszej wody. Niech pan tylko zacznie.

Ktoś mówił mi kiedyś, że kariera publicysty zależy często od jego debiutu. Przez trzy dni i trzy noce pracowałem też ciężko, pisząc i wyglądając mój pierwszy felieton pod tytułem: „Baloniki na rogu ulicy”.

Na czwarty dzień doszedłem do wniosku, że felieton jest już zupełnie gotowy i udałem się, pełen niewypowiedzianego wzruszenia, do redakcji „Jest dobrze”.

Marwell, przeczytawszy mój felieton, uśmiechnął się i wyciągnął do mnie obie ręce:

— Wspaniale, młodzieńcze! Ten felieton, opisujący życie ulicy w nocy, jest doskonały! Cieszę się, że będę go mógł umieścić w moim piśmie! A oto honorarium. Dziesięć dolarów. Niech pan przejdzie do kasy i zrealizuje ten czek.

Któż zdoła opisać bezmiar szczęścia, jakie mnie napęliło! Nazajutrz rano kupiłem „Jest dobrze”... Gorączkowo przejszałem szpalty, jednakże felietonu swojego nie znalazłem.

— To nic — pocieszyłem się szybko — redakcja ma pewnie nadmiar materiału

i dlatego nie mogli umieścić dzisiaj „Baloników na rogu ulicy”. Pewnie wydrukują jutro.

Ale nazajutrz również nie znalazłem na szpaltach „Jest dobrze” moich „baloników”.

Pierwszeństwo mają aktualne wydarzenia. To jasne. Ale jutro wydrukują mój artykuł z całą pewnością! — kombinowałem.

Nie wydrukowali jednak ani następnego dnia, ani w ciągu dalszych dwóch tygodni.

— Doprawdy, nic już nie rozumiem! — pomyślałem, kupując trzydziesty z kolei numer „Jest dobrze”. — Gdy Marwell zbył mnie tylko obietnicą umieszczenia „Baloników”, nie wypłaciłby mi przecież honorarium! A zatem felieton mój wydrukowany zostanie z całą pewnością!

— — — — —
Wczoraj minął rok odkąd dzień w dzień kupuję „Jest dobrze” w nadziei, że ujrzę tam wreszcie swój felieton. Że więc cierpliwość ludzka ma swoje granice, udałem się po południu do redakcji.

— Proszę pana — rzekłem do redaktora, który nawiasem mówiąc zupełnie sobie mnie nie przypominał. — Uplywa dzisiaj trzysta sześćdziesiąt pięć dni od chwili, kiedy wręczyłem panu mój felieton „Baloniki na rogu ulicy”. Artykuł ten podobał się panu wówczas, zakwalifikował go pan nawet do druku. Ponieważ jednak nie ukazał się on od tej pory, jestem panu winien dziesięć dolarów, które otrzymałem kiedyś od pana jako hono-

rium...
— — — — —
Ale redaktor potrząsał tylko głową. — Pan żartuje! Nic mi nie jest pan winien... To raczej ja jestem pańskim dłużnikiem.
— Nic nie rozumiem — zdziwiłem się. Marwell podał mi ołówek i papier.
— Nie rozumie pan? Więc zaraz policzmy. Od trzystu sześćdziesiąciu pięciu dni kupuje pan codziennie „Jest dobrze” w nadziei, że ukaże się tam pański artykuł. Jestem pewny, że nie czytał pan dawniej tej gazety. Tak więc od chwili, kiedy wręczył mi pan swój felieton, wniósł pan do mojej kasy trzydzieści sześć dolarów, pięćdziesiąt centów. Jeśli odliczymy od tego dziesięć dolarów, które wpłaciłem panu, pozostanie mi na czysto dwadzieścia sześć dolarów pięćdziesiąt centów. Czy pan teraz rozumie, na czym polega moja kalkulacja?
Tu westchnął smutnie.
— Tak, tak, drogi panie! Amerykańskie koncerty prasowe, należące do wielkich rekinów kapitalistycznych, nie dają żyć małemu, niezależnemu wydawcy, który musi chwycić się różnych środków, ażeby jako tako utrzymać się na fali...
— Uśmiechnął mi ręce.
— Nie chciałbym, żeby przestał pan kupować „Jest dobrze” i wycofał się z liczby moich pięciu tysięcy czytelników. Pańskie „Baloniki na ulicy” są już trochę nieaktualne... Ale niech mi pan przyniesie jakiś nowy felietonik, a gotów jestem zapłacić za niego z góry...
(Opr. B.)

Instytucje i przedsiębiorstwa w święta

Praca instytucji łódzkich toczy się w okresie świątecznym następująco:

NIEDZIELA 23 BM.:

TRAMWAJE — normalnie
SKLEPY — otwarte jak w dni powszednie
„ORBIS” — wszystkie placówki czynne od 8-ej do 18-ej
POCZTA — jednorazowe doręczanie przesyłek listowych

PONIEDZIAŁEK 24 BM.:

TRAMWAJE — miejskie kursują normalnie do 20,30, potem „19” do 24-ej, „18” do 23-ej, „nadzwyczajny” Chojny-Julianów oraz Dworzec Fabryczny — Dworzec Kaliski przez całą noc; podmiejskie kursują od 20,30 ze zmniejszoną częstotliwością, a ostatnie jeżdżą do remizy po północy.
SKLEPY — do godz. 18-ej
JADŁODAJNIE — do 20-ej
„ORBIS” — wszystkie placówki do 18-ej
POCZTA — normalne urządowanie, te legat przez całą dobę

WTOREK, 25 BM.:

TRAMWAJE — „11” i „15” według rozkładu niedzielnego, inne kursują od 7-mej; autobus „A” od 7-mej, „B” od 13-ej; tramwaje podmiejskie jak w każdą niedzielę
SKLEPY — zamknięte
JADŁODAJNIE — nieczynne
POCZTA — służba ustaje w zupełności, telegraf, czynny bez przerwy
LECZNICTWO — dyżury lekarskie od 8-ej do 20-ej przy ul. Lagiewnickiej 55, Al. Kościuszki 48 i Lecznicy 6.

ŚRODA, 26 BM.:

TRAMWAJE — miejskie i podmiejskie oraz autobusy jak każdej niedzieli
SKLEPY — jak w niedzielę według ustalonych dyżurów
JADŁODAJNIE — tak samo
POCZTA — w urzędach nadawczych oddawczych od 9-ej do 11-ej, telegraf całą dobę
LECZNICTWO — dyżury lekarskie od 8-ej do 20-ej przy ul. Lagiewnickiej 55, Al. Kościuszki 48 i Lecznicy 6.

220 studentów wyjechało wczoraj na wczasy zimowe

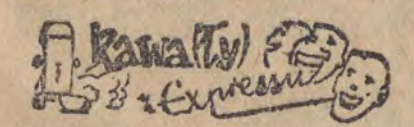
Studenti łódzcy wyjechali wczoraj na wczasy zimowe. Z akcji tej skorzystało ogółem 220 osób. Przyjemny 10-dniowy wypoczynek w takich miejscowościach jak Szklarska Poręba, Łądek-Zdrój, Przesieka, Wisła, Świeradów i Międzygórze pomoże im nabrać sił do dalszej nauki. (kb)

Budowlani wyprzedzają kalendarz Dla 130 rodzin przygotowano mieszkania na styczeń

Robotnicy pracujący przy budowie osiedli mieszkaniowych w Łodzi zdążają wysiłki, aby rodziny robotnicze jak najprędzej mogły się wprowadzić do nowych bloków.

Jeszcze przed 1 stycznia zaludni się blok mieszkaniowy Nr 29 przy ulicy Wschodniej. Zamieszkają tu ogółem 24 rodziny.

Nie koniec na tym. Jeszcze więcej rodzin otrzyma klucze do nowych mieszkań w pierwszej dekadzie stycznia przyszłego roku. Do tego czasu przygotowuje się na przykład lokatorów bloki Nr 23 i 33 przy ulicy Bojowników Ghetta, 3 i 4 przy ulicy Zawiszy oraz 19 i 20 przy ulicy Skalnej na Stokach.

Pyta się w Paryżu uczeń szkoły powszechnej swojego ojca:

— Tatusiu, co to właściwie jest MONOLOG?

— Monolog? Monolog, to widzisz dziecko jest wtedy, gdy pan Acheson rozmawia z NASZYM ministrem Schumanem o NASZEJ polityce zagranicznej...

Do jednego z kulaków, który nie odstawił jeszcze przypadającej nań ilości zboża, przychodzi agitatorzy.

Kulak prosi ich do mieszkania, ale robi zdziwioną minę:

— Jakżeście mnie właściwie znaleźli?

— O, do was łatwo trafić. Was zna każde dziecko. Cała wieś się przecież za was wstydziła...

Po zjedzeniu obiadu w jadłodajni „Górnika” na Pl. Reymonta konsument żąda książkę zażalenia.

— Albo lepiej niech pan mnie od razu zaprowadzi do kucharki... Powiem mu co myślę o jego pracy...

Kejner jest wyraźnie zakłopotany.

— To, niestety będzie niemożliwe. On... pojechał do miasta na obiad...

SOBEK: — Panie Szabrus, mam do pana prośbę. Pomoże mi pan zrobić porządki przedświąteczne? Przy okazji zrewanżuję się panu...
SZABERSKI: — Mogę pomóc, czemu nie...

SZABERSKI: — Ale u pana w mieszkaniu bałagan! Ja bym nie wytrzymał w takim brudzie!
SOBEK: — Samemu nie mam czasu sprzątać, a zgodzić kogoś to zawsze musi kosztować...

SZABERSKI: — Pajęczyny już omiotłem, wszystkie rupiecie wyniosłem na podwórze. Trzeba wytrześć ten tapczan... O rety! Co się dzieje?! Co to za fontanna tryśka z tego tapczanu?

SZABERSKI: — Popatrz pan, co się ze mną stało!
SOBEK: — Aleś małe pan urządził! Ja tam schowałem kilka mendli faj na ciasto!
SZABERSKI: — To bierz pan teraz mąkę i rób pan ciasto!

Nasze wędrowki po DRN-ach

Problemy śródmieścia

- ludność pomoże usprawnić służbę zdrowia
- w 500 domach przeprowadzi się remonty

Zdrowie mieszkańców to przede wszystkim praca ośrodków lecznictwa otwartego. Tu w dalszym ciągu wiele jest jeszcze do zrobienia. Bo przecież jeszcze do niedawna do prezydium Dzielnicy Rady Narodowej Łódź-Śródmieście nadchodziły zażalenia i skargi.

— Zdarzały się wypadki — opowiada nam sekretarz prezydium DRN ob. Joachimiak — że listy obecności w ośrodku podpisywano z dołu... za ubiegły miesiąc, że lekarze przychodzili do pracy zamiast o 8-ej — o 9-ej, a niektórzy kierownicy ośrodków nie wiedzieli nawet... ilu mają pracowników...

Taka sytuacja oczywiście, nie sprzyjała wytworzeniu się właściwych stosunków pomiędzy ośrodkami zdrowia, a pacjentami. Obecnie piszemy o tym nie dlatego, by wskazać na błędy i usterki, ale po to, żeby podkreślić, że postarano się już znaleźć środki poprawy. Wiele dobrego zrobili lotne komisje kontrolne, w najbliższym zaś czasie do pracy nad usprawnieniem ośro-

dków zdrowia przyciągnięty zostanie w jak najszerszym zakresie czynnik społeczny.

Już wkrótce odbędzie się narada lekarzy i personelu pomocniczego, po czym konkretne wnioski przeniesione będą do zakładów pracy. W ten sposób załogi większych fabryk łódzkich będą miały okazję wypowiedzieć się, jak oceniają obecną pracę służby zdrowia i jak wyobrażają sobie jej poprawę.

99 PROC. WSZYSTKICH SPRAW...

I w śródmieściu Łodzi, podobnie zresztą jak i na jej północy czy południu problemem, wokół którego obraca się niemal wszystko, jest problem dachu nad głową. Wystarczy powiedzieć, że w referacie skarg i zażaleń sprawy mieszkaniowe — to 99 proc. wszystkich spraw, z którymi ludzie przychodzą do DRN.

To fakt — cyfry najlepiej charakteryzują zjawisko — że w samym centrum miasta jest jeszcze wiele domów domagających się pilnie remontów, wiele rodzin czeka na przekwaterowanie, pokaźna ilość domów zaś po prostu wali się. W roku bieżącym zabezpieczono około 300 dachów i ludziom z tych domów nie leje się już dziś na głowę. W roku przyszłym remonty główne i zabezpieczające obejmą jeszcze większą ilość posesji.

— Mamy już trochę praktyki w remontach — mówią nam w DRN — toteż w roku przyszłym roboty ruszą jeszcze raźniej. Przede wszystkim podzielony zostanie na rejony Zarząd Nieruchomości Miejskich. Dzięki temu każda DRN będzie mogła lepiej dopilnować wykonania remontów, niż obecnie.

Z wytypowanych przez komitety blokowe domów DRN sporządziła już plan remontów kapitałnych. Wykonanie tego planu, obejmującego ponad 500 domów, polepszy warunki mieszkaniowo-bytowe blisko 60 tysiącom łódzian.

PRZYKŁAD DOBREGO KOMITETU

W czasie akcji remontowej pewne zadania spadną i na komitety domowe i blokowe. Bez ich akceptacji, do konanej po przeprowadzeniu kontroli wykonanych robót, rachunki przedsiębiorstw nie będą honorowane. O tej odpowiedzialności wiedzą już prawie wszystkie komitety, niektóre zaś z nich dają dowody szczególnej troskliwości o dobro społeczne. Choćby ten starszy człowiek, który w pewnej chwili w czasie naszej rozmowy w prezydium DRN wszedł nagle do pokoju.

— Na ul. Kilińskiego 171 znajdują się w komórce 232 arkusze cennej blachy cynkowej do krycia dachów i 20 kg cyny do lutowania...

Jak się okazuje, ten osobliwy „remont” — to materiał pozostawiony beztrosko przez przedsiębiorstwo budowlane, które przeprowadzało tu kiedyś remont. Dzięki czujności komitetu blokowego, ujawniono wartościowe materiały, niezbędne dla domów, wymagających remontu dachów.

DRN-ów BĘDZIE WIĘCEJ

Inne problemy DRN to sprawy nie tylko śródmieścia Łodzi. Mamy tu na myśli strukturę rad dzielnicowych, ich zakres działania i sprawę lep-

szego powiązania rad z ludnością.

Już teraz bowiem widać, że podział tak wielkiego organizmu miejskiego, jak Łódź, na trzy dzielnice, nie spełnia swego zadania. Pomijając fakt, że w większości wypadków DRN-y stanowią raczej czynnik pośredniczący pomiędzy odpowiednimi wydziałami MRN w Łodzi, a ludnością dzielnicy (bo nie posiadają własnych budżetów), podział na zbyt duże rejony nie zbliżył ludzi z rad narodowych do mieszkańców w tym stopniu, w jakim wymagałoby tego dobro sprawy.

Te wszystkie względy zostały jednak już rozpatrzone, a odpowiednie wnioski MRN w Łodzi wysłała do Rady Państwa. Spodziewać się też należy, że już wkrótce wnioski te zostaną zatwierdzone, a Łódź otrzyma inny podział DRN-ów.

Będzie ich więcej, co pomoże im sprawniej pracować w interesie ludności, a odpowiadając za wykonanie poszczególnych budżetów, staną się właściwymi gospodarzami swych terenów.

F. B.

Kłopot ping-pongisty

Kochaczy „Expressie”!

Jestem miłośnikiem tenisa stołowego. Dlatego też wolne od pracy i nauki chwile spędzam przy stole ping-pongowym. Niestety, będę musiał się wyrzec tej przyjemności, ponieważ w sklepach sportowych nie ma gum do rakietek. A przecież wiadomo, iż rakietka bez gumy nie ma wartości.

Julian P.

z kl. VI Szkoły TPD Nr 5

List z Radomska

Drogi „Expressie”!

Mieszkam w Radomsku przy ul. Limanowskiego. Od kilku lat, mimo, że na słupach wiszą urządzenia świetlne części ulicy tonie w ciemnościach. Zazwyczaj należy, iż Limanowskiego jest ulicą ruchliwą. Z braku chodników zarówno piesi jak i pojazdy korzystają z środka jezdni. Z tego powodu wieczorem nie trudno tu o wypadek.

Swego czasu na łanach prasy ukazała się notatka krytykująca istniejący stan rzeczy. Niestety, odniosła ona wręcz przeciwny skutek. Zamiast zamontować kilka nowych lamp zgaszono jeszcze lampę palącą się na przeciw posesji Nr. 80. Czy tak powinno być?

W. F. z Radomska

Jedziemy na wczasy zimowe!

Po wykonaniu rocznych zadań produkcyjnych pracownicy Miejskich zakładów pracy masowo wyjeżdżają na zasłużony wypoczynek świąteczny, z którego powrócą z nowym zapasem sił do oczekujących ich zadań 3 roku Planu Sześciolatniego.

Wykonali plan przed terminem Pięć i pół miliona obiadów wydały jadłodajnie ŁZG do wczoraj

Sobota 22 bm. dostarczyła pracownikom Łódzkich Zakładów Gastronomicznych powodu do niekłamanej radości. W dniu tym bowiem ŁZG wykonały swój plan roczny.

Ponieważ sukces ten uzyskano przed terminem, należy się spodziewać, że do końca br. ŁZG wykona plan roczny w około 111 procentach. Jest to pierwsze w dziejach ŁZG wykonanie planu przed terminem.

A oto, jakie korzyści wyniśli z tego łodździanie: do wczoraj ŁZG wydały około 13 i pół miliona dań własnych, w tym obiadów — pra-

wie 5 i pół miliona, dań barowych — blisko milion itd.

Odniesiony sukces niewątpliwie zachęca pracowników do dalszej, jeszcze wydajniejszej pracy. Tym bardziej, że od 1 stycznia we wszystkich zakładach gastronomicznych ŁZG obowiązująco będzie nowy system opłacania kelnerów.

System ten polega na tym, że kelnerzy będą pobierali procent od obrotu dokonanego przez siebie w ciągu miesiąca. A więc im więcej gości obsłużą, tym większa będzie ich pensja. Wpłyynie to bez wątpienia na usprawnienie pracy w jadłodajniach. (se)

Sukces młodzieży na planszy we Wrocławiu

We Wrocławiu zakończone zostały szersze mistrzostwa Polski, które zgromadziły na starcie 150 zawodników, w tym 38 zawodniczek.

Rozegrane w ostatnim dniu mistrzostw finały szachy przyniosły zdecydowany sukces młodzieży.

W finałach po zwyciężstwach w walkach zwyciężyli Zabłocki (Budowlani — Kraków) przed Suskim Leszkiem (Budowlani — Kraków) i Pogtem (CWKS).

Finał szachy męskiej przyniósł również zdecydowany sukces młodym zawodnikom, którzy zajęli dwa pierwsze miejsca. Tytuł mistrzowski zdobył Grodner (Gwardia) przed Rydzem (Stal) i Pawlowskim (Gwardia).

Florek koblet zakończył się zwycięstwem Nawrockiej (Gwardia), która w do grywe pokonała Liszkowską (Stal).

W punktacji drużynowej pierwsze miejsce zajęła Gwardia — 140 pkt., 2) Stal — 133 pkt., 3) Budowlani — 129 pkt., 4) CWKS — 128 pkt.

PONIEDZIAŁEK, 24 GRUDNIA
 13.30 Muzyka dla wszystkich, 14.30 „Gorące dni” — kol. ode. powieści E. Nizurskiego, 15.00 Muzyka, 15.00 Audycja PCK dla chorych — 15.30 Audycja dla świetlic dziecięcych — koncert kółek, 16.00 Utwory skrzypcowe, 16.20 Program lokalny, 18.00 Kody i pastorałki, 18.30 „Sonety Krymskie” A. Mickiewicza, 19.00 Popularne utwory symfoniczne kompozytorów polskich, 20.30 Koncert Chopinowski, 21.00 Koncert żywego śpiewa, 21.30 Kody i pastorałki, 21.50 Muzyka, 22.20 „Tym, którzy pracują” — audycja masowa, 22.50 Muzyka.

Nocne dyżury aptek

Dzisiejszej nocy dyżurują w Łodzi apteki, ul.: Pabianicka 56, Piotrkowska 127, Przejazd 59, Zielona 28, Wschodnia 54, Lilanowskiego 37 i Al. Kościuszki 48.

TEATRY

Nowy — „Początek pedagogiczny” — godz. 16; „Horsztyński” — godz. 18.30.
 Wojska Polskiego — „Sługa dwóch panów” — godz. 19.
 Powszechny — „Grzesznicy bez winy” — godz. 15 i 19.
 Mały — „Papsy” — godz. 19.30 — ostatnie dni.
 Muzykalny — „Orfeusz w piekle” — 19.15.
 Pinokio — „Pleśń Sarmiko” — 12 i 17.
 Arlekin — nieczynny.

KINA

BAJKA — Kopicuszek — 16, 18, 20.
 BAŁTYK — Potępięcy — 14, 16, 18, 20.
 GŁYNIA — Program naukowo-oświatowy — 17, 18, 19, 20, 21. Program dla najmłodszych — 11, 12, 15, 16.
 MELODIA GWARDIA — Romans z kontrabasem — 14, 16, 18, 20.
 MUZA — Grzesznicy bez winy — 16, 18, 20.
 POLONIA — Poddany — 14.30, 16.30, 18.30, 20.30.
 PRZYBYCZYNIE — Bitwa o szynę — 16, 18, 20.
 REKORD — Za cenę życia — 15.30, 18, 20.
 ROBOTNIK — Czerwony Rumak — 15, 17, 19.
 ROMA — Dzielczyna u źródła — 16, 18, 20.
 SOJUSZ — Dom na pustkowiu — 15, 17, 19.
 STYLÓWY — Gdzieś w Europie — 14, 16, 18, 20.
 SWIT — Hrabia Monte Christo I ser. — 16, 18, 20.
 TAPRY — Matężństwo Katarzyny — 16, 18, 20.
 WISZA — W dni pokoju — 14, 16, 18, 20.
 WŁÓKNIARZ — Nieczynne z powodu remontu.
 WOJNOŚĆ — Skandal w Clochemerle — 14.30, 16.30, 18.30, 20.30.
 ZACHĘTA — Wędrowni czarodzieje — 16, 18, 20.

Chcesz być zdrowy i silny?

Uprawianie gimnastyki

to podstawa dobrych wyników każdego sportowca

Sekcje gimnastyczne Włókniarza, Ognia i Spójni przyjmują zapisy kandydatów

Słusznie ktoś powiedział, że gimnastyka to klucz do osiągnięcia dobrych wyników w każdej dyscyplinie sportu. Bo zapytajcie tylko doświadczonego sportowca jak dojdzie do takich wyników, a już usłyszycie odpowiedź: „uprawiaj systematycznie gimnastykę”.

Dzięki gimnastyce rozwinięte wszechstronnie swoje ciało. Staniasz się zrzęzny, silny, wytrzymały. Do biegu gimnastyka poznasz natychmiast po sposobie jego poruszania się — wszystkie jego ruchy są piękne i celowe.

Gimnastyka przygotowuje człowieka do wysiłku, do szybszego przyswajania różnorodnych ruchów, a przez to i do lepszego, sprawniejszego wykonywania codziennej pracy. Zrzeszenia i kluby przyjmują zapisy chętnych, więc zapisz się i ty. Do wiesz się, jak należy wykonywać wspinanie się po linie, żerdzi, jak chodzić po wąskiej kładce, zachowywać równowagę, jak opanować podstawowe ćwiczenia akrobatyczne; poznasz także zasadnicze ćwiczenia na przyrządach gimnastycznych: drążku, poręczach, kółkach i koniu z łękami; otrzymasz wskazówki, jak na

leży wykonywać codzienne ćwiczenia, które dadzą ci zdrowie, sprawność i dyscyplinowanie.

Sędziowanie w gimnastyce nie jest łatwe, gdyż wyniku ćwiczenia nie da się zmierzyć miotrem lub czasomierzem, lecz trzeba ocenić jego wykonanie. Dopiero po dokładnym poznaniu ćwiczeń i dłuższym ich uprawianiu, przyglądaniu się mniej lub więcej poprawnym ruchom można je zrozumieć, a przy ich ocenie, mając już w oczach obraz wzorowego wykonania ćwiczenia, będzie można trafnie odliczyć odpowiednią ilość punktów za popełnione błędy.

Kłóż z nas nie przechodził po kładce, lub drzewie przerzuconym przez

CDSA prowadzi w rozgrywkach o mistrzostwo ZSRR

W dalszym ciągu rozgrywek hokejowych o mistrzostwo ZSRR, które cieszą się olbrzymim zainteresowaniem publiczności, rozegrano mecz między drużynami CDSA i Dzierżynie (Czelabińsk). Spotkanie zakończyło się zwycięstwem CDSA 11:1. Jest to drugie kolejne zwycięstwo hokeistów CDSA, którzy prowadzą w tabeli rozgrywek finałowych.

Ćwiczenia na równoważni są zaliczane do normy „odwaga”, a lepiej rozpoczynać je, gdy się jest jeszcze młodym, bo to i łatwiej i przyda się do zdobycia odznaki SPO.

Kłopoty z „Kolką” llni bokserzy też zawieszeni za brak obowiązkowości

Sekcja bokserska postanowiła wyłączyć Koczynskiego z kadry na przeciąg 3 miesięcy, ponieważ nie stawiał się na mecz Polska — Czechosłowacja oraz nie przybył do Gdańska na turniej ogólnopolski. Koczynski w obu wypadkach nie usprawiedliwił swojej nieobecności.

Również aż do wyjaśnienia zostali zawieszni w prawach zawodników: Murawski, Karpiński, Marzec, Jędrzyk. Bokserzy ci nie podali dotychczas powodów, dlaczego nie brali udziału w turnieju gdańskim.

Gdańsk, Kraków, Warszawa, Poznań

W czterech grupach grają koszykarki o mistrzostwo Polski. — Pierwsze zawody wyznaczono na 11 stycznia

Sekcja Piłki Ręcznej Koszykowej i Siatkowej GKKF zatwierdziła terminarz półfinałowych rozgrywek o mistrzostwo Polski w koszykówce kobiet.

Do rozgrywek półfinałowych dopuszczono 16 drużyn, podzielonych na cztery grupy. Rozgrywki rozpoczynają się 11 stycznia. W pierwszym terminie grać będą:

Grupa I (w Gdańsku): Kolejarz Warszawa — Gwardia Warszawa, Spójnia Gdańsk — mistrz Bydgoszczy.

Grupa II (w Krakowie): AZS Warszawa — mistrz Kielc, OWKS Kraków — mistrz Lublina.

Grupa III (w Warszawie): mistrz Łodzi — Ognio Tarnów, Spójnia Warszawa — mistrz Białegostoku.

Grupa IV (w Poznaniu): Gwardia Kraków — wicemistrz Łodzi, Kolejarz Poznań — mistrz Wrocławia.

12. I. 1952 r.

Grupa I (w Gdańsku): Kolejarz Bydgoszcz — Kolejarz Warszawa, Spójnia Gdańsk — Gwardia Warszawa.

Grupa II (w Krakowie): mistrz Lublina — AZS Warszawa, OWKS Kraków — mistrz Kielc.

Grupa III (w Warszawie): mistrz

Łodzi — mistrz Białegostoku, Spójnia Warszawa — Ognio Tarnów.

Grupa IV (w Poznaniu): Gwardia Kraków — mistrz Wrocławia, Kolejarz Poznań — wicemistrz Łodzi.

13. I. 1952 r.

Grupa I (w Gdańsku): mistrz Bydgoszczy — Gwardia Warszawa, Spójnia Gdańsk — Kolejarz Warszawa.

Grupa II (w Krakowie): mistrz Lublina — mistrz Kielc, OWKS Kraków — AZS Warszawa.

Grupa III (w Warszawie): mistrz Białegostoku — Ognio Tarnów, Spójnia Warszawa — mistrz Łodzi.

Grupa IV (w Poznaniu): mistrz Wrocławia — wicemistrz Łodzi, Kolejarz Poznań — Gwardia Kraków.

Patrzcie i ucicie się

Szkoła narciarska dla najmłodszych zakopiańczyków. Trener Orlewicz demonstruje młodocianym adeptom narciarstwa pracę rąk i nóg przy skoku.

Lista kandydatów do kółek olimpijskich Obozy we Wrzeszczu

przygotują pięścierz

Rada Trenerów postanowiła, że pierwszy bokserski obóz przedolimpijski odbędzie się we Wrzeszczu w czasie od 7 stycznia do 9 lutego.

Drugi obóz od 2 marca do 24 marca zostanie zorganizowany również we Wrzeszczu, a nie w Warszawie.

Od dnia 26 marca do 5 kwietnia bokserzy będą przebywać w Zakopanem na obozie wypoczynkowym. Ostatni obóz rozpocznie się we Wrzeszczu 1 czerwca i trwać będzie aż do wyjazdu na Olimpiadę.

Na pierwszy obóz brani są pod uwagę, jako kandydaci: Kukier, Kasperczak, Murawski, Stefaniuk, Woźniak, Drogosz, Rozpierski, Bazarnik, Soczewiński, Matloch, Izydorczyk, Mocek, Antkiewicz, Brzeziński, Pek, Panke, Kudłaciak, Sadowski, Ściężała, Debisz, Krawczyk, Chychła, Musiał, Wojtkowiak, Wisz, Nowara, Piórkowski, Krupiński, Głowacki, Grzelek, Głonka, Wojciechowski, Gościński, Nandzik, Jędrzyk i Węgrzyniak.

Pracownicy poszukiwani

2 techników na stanowiska — kierownik działu technicznego i główny mechanik, oraz kandydata na stanowisko kierownika pracowni rysunkowo-krytowej, zatrudni natchembiat od dnia 1.1.1952 r. Wytwórnia Filmów Oświatowych, Łódź, ul. Kilińskiego 210. Zgłoszenia osobiste przyjmuje dział kadr.

847

KOMUNIKAT

Dyrekcja Targowisk Miejskich zawiadamia wszystkich handlujących na targowiskach, ulicach, placach, w parkach itp., że wszystkie dotychczas wydane zezwolenia na ustawianie straganów, kiosków, wózków, stoisk z kwiatami, wag, aparatów fotograficznych itp., tracą swą ważność z dniem 31 grudnia 1951 roku. Podania o nowe zezwolenia na rok 1952 na ustawienie wyżej wymienionych stoisk należy składać do Dyrekcji

Targowisk Miejskich w Łodzi, ul. Piotrkowska nr 110 (w pasażu), lewa oficyna, II wejście, parter, w terminie od dnia 2 do 31 stycznia 1952 r. Handlujący po dniu 31 grudnia 1951 r. bez nowych zezwoleń będą karani na podstawie art. 12 Dekretu o targach i targowiskach (Dz. U. R. P. nr 41, poz. 312) w trybie postępowania karno-administracyjnego. Dyrekcja Targowisk Miejskich w Łodzi 846

IAN KUDCZAB

Wiosenny Kostium

DITTY REINGLASS

Młody pionier wskazał jej drzwi, za którymi miała znaleźć Berta. W niewielkim, gęsto zastawionym biurkami pokoju, zawiadomiono ją, że Bert będzie dopiero za pół godziny, gdyż bierze udział w próbie teatralnej. Zaproponowano jej przejście do teatru. Reinglassowa wolała jednak poczekać na Berta w korytarzu. Zmęczyła ją długo wędrowka, oszłomił ruch, poza tym bała się trochę tego teatru, w którym musiałaby szukać syna za kulisami.

Usiadła na ławce i poczęła odczytywać kolejno rozwieszane na ścianach afisze. Podawały repertuary wszystkich teatrów, kin, cyrków i innych widowisk w okresie zlotu. Reinglassowa znalazła kilka granych sztuk, niektóre nawet widziała, jak na przykład „Damę Pikową” i „Wesele Fi-

73) koją o los męża, czuła jednak gwałtowną potrzebę jakiegoś działania.

Czytała dalej i zdążyła dowiedzieć się, jeszcze o spotkaniach wszystkich zespołów amatorskich w czasie zlotu, o występach grup zagranicznych, o balecie rosyjskim Moisiejewa — to nazwisko powtarzał Bert kilkakrotnie w domu, — o dziecięcym zespole taneczno — śpiewaczym z Polski, o konkursie chórów — i znowu nadbiegło wspomnienie z młodych lat, gdy sama uczestniczyła w chórze szkolnym.

Dziewczyna, którą pytała poprzednio o Berta, przechodząc korytarzem podeszła do niej:

— Może pani raczej przejdzie do teatru „Przyjaźń”, widocznie próba przeciąga się i nie wiem, czy Bert wpadnie tu przed obiadem!

Teatr miał w sobie krepującą kroki ciżbę. Mieścił się w głębi głównego budynku i szło się do niego obok zielonej bujnie ściany krzewów. Reinglassowa odczuła silną tęsknotę za swoim ogródkiem, a z nią nagle, porwisty bunt przeciw burzycielom porządku jej z takim trudem ułożonego życia. Portier w budynku obiecał zawiadomić Berta o przybyciu matki,

ją samą zaś cichymi, kocimi krokami wprowadził na balkon. Reinglassowa zamarla w bezruchu, stała się cząstką ciszy rozsianej na szerokim balkonie, w bocznych łóżach, w długiej, prostokątnej sali.

— Bert! Bert! — wszystkie krew uciekła z warg, a drżące palce dotknęły policzka. Stał w wspaniałym świetle sceny, na tle pięknego, wzniesionego okna — tak pięknego nie widziała nigdy w życiu — i mówił coś do milego, starszego pana, mówił wyraźnym, czystym głosem, jak czasem w domu we dnie pogody i humoru.

Mówił do tego pana: — „Panie ministrze!” Tak, całkiem wyraźnie powtórzył to jeszcze raz, o i teraz znowu. Tak była zaskoczona tym zwrotem, że nie słyszała treści przemówienia Berta. Za to w największym skupieniu słuchała odpowiedzi ministra, odczuła żywe bicie serca, gdy położył synowi rękę na ramieniu i powiedział: „Ten właściwy, to ty!” Niestety, w tej właśnie chwili, w której Bert powinien odpowiedzieć ministrowi w sposób, wykazujący jego dobre wychowanie, jakiś siedzący w pierwszym rzędzie na dole, pan, klasnął w ręce i zawołał: Dość! Przerwa! Światło! (D.c.n.)